

OHNISKO

Počítame s vami...

apríl-máj 2016

Slovo kazateľ'a

Ježiš sa zjavuje

Zoznámte sa s kazateľ'mi

Štefka Sklenarová

Pre mládež

Víkendovka

Téma

Túžba po zdraví

Ježiš sa zjavuje

Na základe evanjelií sa môžeme dozvedieť, že obdobie 40 dní medzi Veľkou nocou a Nanebovstúpením Pána je zapísané na rôznych miestach Písma. Ježiš sa počas týchto dní zjavuje svojim učeníkom. Najprv sa ukázal dvom, ktorí išli po ceste do Emauz; potom svojim dvanástim a ďalším päťsto bratom (1Kor 15,5-6). Ak by sme si položili otázku, prečo to Ježiš vlastne robí, odpoveďou by bolo: Koná tak preto, aby potvrdil, že to, čo zasľúbil, sa splnilo – aby v nich upevnil vieru a všetkým ľuďom ukázal, že On je skutočný Boží Syn. Dôležité je všimnúť si, že v Matúšovi potvrdzuje svoju autoritu, ktorá Mu bola daná (Mt 28,19-20). Následne dáva učeníkom prikázanie, aby činili učeníkov zo všetkých národov a učili ich zachovávať všetko, čo On sám učil. Ježišove inštrukcie boli úplne jednoduché – Buďte mi svedkami až po samý koniec zeme! – Pozerať sa do neba je oveľa ľahšie než byť Ježišovým svedkom. Niekedy sa žiaľ náboženstvo zdeformuje presne na toto: na hľadanie do neba a na očakávanie nejakého znamenia od Boha, pričom utrpenie a problémy sveta zatiaľ čakajú na naše svedectvo viery. Duchovné zjavenia sú tiež dôležité, a majú aj svoju silu. Snažme sa rozpoznať ich a pridržajme sa ich! Máme svoje poslanie, t. j. byť svedkami vo svete, ktorý aj trpí. Posledný úsek 20. verša v Matúšovom evanjeliu naznačuje, že nejde len o dôveru Ježišovým slovám, ale tiež o výzvu, aby učeníci Pána Ježiša boli poslušní a dodržiavali, čo im bolo povedané, že majú vykonať. V Evanjeliu podľa Lukáša (Lk 24,41-49) Ježiš svojich učeníkov najprv žiada, aby Mu dali niečo zjesť; potom im dáva prikázanie zvestovať evanjelium všetkým národom vrátane pohanov. Posledné, čo prikazuje je, aby zotrvali v Jeruzaleme, pokiaľ nebudú „vystrojení mocou z výsosti“. Inými slovami, akoby im tu Ježiš naznačoval, že na túto vznešenú úlohu budú potrebovať iné zmocnenie – niečo nadprirodzené;

niečo, čo im dodá novú odvahu, nový pohľad. Zároveň im Duch Svätý vloží do úst tie správne slová, aby vedeli, čo majú hovoriť v danú chvíľu. Cítili a dôverovali, že Boh je na Ježišovej strane. To zaiste vzbudzovalo nádej, dôveru i záblesky radosti.

Nový zákon ukončuje Ježišove zjavenia príbehom „O nanebovstúpení“ v dvoch pasážach; podľa Lukáša 24,50-53 a podľa Skutkov 1,6-11.

Môžeme povedať, že ich základný význam spočíva v tom, že:

1. Ježiš tu už nie je s nami; teraz je spolu so svojim Otcom, sedí po Jeho pravici.

2. Ježiš už nie je obmedzený časom ani priestorom. Historický Ježiš bol vždy na určitom mieste a v určitom čase, ale nie všade a v každom čase. Teraz však tak ako Boh, aj Ježiš je všadeprítomný a ľudia Ho môžu zažiť a stretnúť všade.

3. Panstvo Ježiša Krista sa spája aj s Jeho autoritou. Práve v dvoch vierovyznaniach (krédach) sa hovorí, že teraz je Ježiš v nebi a sedí po pravici svojho nebeského Otca. Panstvo Ježiša Krista znamená Božie panstvo a je spojené s cieľom a s víziou zachrániť svet (ľudstvo), pokiaľ ľudstvo neustále má sen o bohatstve, o moci a sláve.

V konečnom dôsledku je príbeh „O nanebovstúpení“ – o pretrvávajúcej prítomnosti Ježiša – ukotvený skúsenosťou a presvedčením Jeho učeníkov. Aj dnes je Pán Ježiš prítomný v životoch, skúsenostiach a v presvedčení svojich mnohých nasledovníkov. Ježiš je stále tu aj preto, lebo sme tu „ty i ja“. Prijali sme evanjelium ako pravdu pre svoj život a pre svet navôkol. Berieme vážne tieto veci a snažíme sa naučiť iných čo najviac o svojej viere. A toto všetko odovzdávame i budúcim generáciám: svojimi slovami, svojou odvahou i svojim svedectvom. A verím, že dovolíme Duchu Svätému, aby nás i naše životy riadne „prefúkol“, aby

cez nás zadúval ďaleko do sveta. Ježiš povedal, že bude s nami po všetky dni, a myslel to vážne. Nech Pán Ježiš zostane navždy s nami, nech nás vedie na našich cestách a nech sme Jeho odvážnymi svedkami a stálymi nasledovníkmi!

*V službe nášho Pána Ježiša Krista
Pavle Kocev*

Ochutené múdrosťou

Tento stĺpček k Turíciam píšem na Veľkú noc. Svätodušnú nedeľu budem tráviť na Generálnej konferencii celosvetovej ECM. Budú mať Turice vplyv na spoločné diskusie a rozhodnutia?

„Sme si plne vedomí toho, aké je dôležité a zároveň ťažké, aby sa naše rozhovory uberali správnym smerom?“ tak sa už pýtal John Wesley. Chcel, aby sa metodisti stretávali na konferenciách; tam spoločne diskutovali i spoločne hľadali riešenia. Lebo každému kresťanovi je daný Duch na spoločné budovanie Kristovho tela. Avšak kto má Ducha, rýchlo sa cíti povýšený nad ostatných. Vzniká spor – rovnako ako u Korint'ánov.

Kresťanské „konferenciovanie“ pripočítalo Wesleymu k darom milosti presne tak ako uctievanie, aj spoločenstvo, modlitbu, pôst atď. Spoločne sa malo rozpoznať, čo nám Duch chce povedať. Spoločne to potom malo byť aj zavedené do praxe. Práve preto, že také kresťanské „konferenciovanie“ je dôležité a zároveň náročné, Wesley napísal metodistkám a metodistom do pamätníka, nech majú vždy pripravenú reč a odpoveď „plnú milosti, ochutenú múdrosťou“ (Kol 4,6). – Či sa nám na našej Generálnej konferencii a na našich Výročných konferenciách podarí, byť soľou zeme? A či tiež dodržíme Wesleyho záverečnú radu, aby sme sa „pred nimi a po nich modlili“?

*biskup Patrick Streiff
prel. Mariana Kušiaková*

Radosti a výzvy portugalských metodistov

Tento rok oslavuje portugalská metodistická cirkev svoje 145. výročie. V Portugalsku prevláda prísľusenstvo k rímskokatolíckej cirkvi, a tak sú metodisti len malou minoritnou cirkvou. Avšak je to cirkev, ktorá v životoch ľudí spôsobuje zmeny – svojím svedectvom i svojou službou.

Aké radosti sme prežili v Portugalsku v uplynulom roku? Radostnou udalosťou bolo, keď došlo k ordinácii štyroch diakonov – troch žien a jedného muža. Všetci slúžia ako dobrovoľníci. Novovzniknutý zbor v Gaii mal prvé oficiálne bohoslužby v priestoroch nemeckej evanjelikálnej cirkvi 7. júna 2015; odvtedy kazateľ, v skúšobnom spojení s konferenciou, viedol zbor v množstve misijných aktivít. Taktiež bolo veľkou radosťou, že po rokoch modlitieb, plánovania, snívania a práce mohol zbor v Porte – Monte Pedral –zrekonštruovať svoje priestory.

Čelíme však aj rôznym výzvam. Máme nedostatok kazateľov, zbory nie sú celkom finančne sebestačné, potrebujeme obnoviť a zrekonštruovať tri budovy. Kazatelia už niekoľko rokov majú stále rovnaký plat; nie je možné ich príjmy zvyšovať. Ale ďakujeme Bohu, že máme aspoň dostatok na to, aby ostali na rovnakej úrovni.

Vieme, že to nemáte ľahké ani na iných miestach. Ale tiež vieme, že Boh nám všetkým žehná a prídu nové časy. Čelíme síce ťažkostiam a rôznym výzvam, avšak dôverou v Bohu naďalej odpovedáme na Jeho povolanie hovoriť o Ježišovi slovami aj skutkami a činiť učeníkov. Pripájame sa k slovám žalmistu: „Hospodin urobil pre nás veľké veci, radovali sme sa.“ (Ž 126,3) Modlíme sa za bratov a za sestry v celej Európe i na celom svete, aby sme všetci mohli vždy žiť v Kristovom pokoji.

*biskup Sifredo Teixeira
prel. Lenka Procházková*

Delegáti sa pripravujú na Generálnu konferenciu

Predstava o účasti na cirkevných konferenciách býva často skreslená. Vo vedomí ľudí väčšinou znamená, že niekde prideme, dlho sedíme a počúvame, občas sa zapojíme do debaty a potom spokojne a (snáď aj) povzbudení vo viere odídeme domov. Nuž v prípade Generálnej konferencie (v skratke GK), ktorá je najvyšším orgánom našej cirkvi a rozhoduje o veciach cirkevného poriadku, ide najmä o kvantum práce. A to nielen počas konferencie! GK sa koná raz za štyri roky a delegáti, medzi ktorých som bola zvolená našou Výročnou konferenciou tentokrát i ja, dostanú v značnom predstihu materiály na preštudovanie. Merala som to – 4 brožúry formátu A4 – položené na sebe majú hrúbku 7,5 cm a 1475 strán (žiadne obrázky). Ešteže cesta do Portlandu v štáte Oregon je pomerne dlhá ☺

V dňoch 4. – 6. 3. 2016 som sa zúčastnila prípravného stretnutia delegátov. Uskutočnilo sa pod vedením biskupky R. Wennerovej z Nemecka a nášho biskupa P. Streiffa v nemeckom meste Braunfels. Zúčastnili sa ho delegáti z našej Centrálnej konferencie a z nemeckej Centrálnej konferencie. Cieľom bolo oboznámiť delegátov s procedurálnymi zmenami, ktoré nastali od poslednej GK; ako aj informovať novozvolených delegátov o tom, ako prebiehajú diskusie a čo sa od nich na GK očakáva. Za veľmi prínosnú som považovala otázku, ktorú si ako delegáti máme vždy pri rozhodovaní položiť: Ako môžeme čo najmenej zraňujúcim spôsobom spolunažívať napriek rozdielom, ktoré medzi nami sú, aby sme čo najlepšie reflektovali naše povolanie „činiť učeníkov“ s cieľom zmeniť svet? Taktiež sme boli oboznámení so zložením delegátov a dostali sme celkový prehľad o jurisdikčných a centrálnych konferenciách, ktoré patria pod GK a riadia sa našim Cirkevným poriadkom.

Dozvedela som sa, že GK v roku 2012 bola pre mnohých zraňujúca a spôsobila v mysliach mnohých delegátov zmätok, keďže veľká časť diskusií sa týkala ľudskej sexualita a otázky ordinácie homosexuálov a transsexuálov. Nie je

to nová diskusia; trvá od samého začiatku konania konferencií v 70. rokoch. Avšak pri poslednej GK boli tlaky nesmierne veľké a skupiny lobistov priam agresívne. Členovia „Connectional Table“ sa od konania predošlej Generálnej konferencie snažili nájsť spôsob, ako by sa o týchto páľčivých otázkach dalo rozprávať menej zraňujúcim spôsobom – nájsť cestu k jednote a nedoviesť cirkev k rozdeleniu. Preto v materiáloch ku GK biskupi a vedenie apelujú na delegátov, aby k rokovaniam pristupovali v duchu kresťanského „konferencovania“, ktoré je v brožúrach jasne zadefinované a vychádza z našej metodistickej tradície. Taktiež prišli s návrhom nazvaným „Tretia cesta“. Jeho cieľom je z Cirkevného poriadku odstrániť zakazujúci jazyk; odstrániť legislatívne postihy a prenechať Centrálnym konferenciám slobodu v rozhodovaní o tom, koho chcú a koho nechcú ordinovať s ohľadom na miestnu kultúru a na skúsenosti. Connectional Table prišiel tiež s tzv. Pravidlom 44: „Proces rozlišovania“ – petície, ktoré boli vopred na to určené a týkajú sa ľudskej sexualita, budú prediskutované v malých skupinách. Delegáti budú na tieto rokovania pozvaní v zmysle kresťanského konferenčného diskutovania v duchu múdrosti. Tieto návrhy bude musieť GK samozrejme najprv schváliť, aby bolo možné rokovať novým spôsobom – je to predmet na modlitby za múdrosť zhora a za uši i srdcia pripravené načúvať.

Podľa toho, v akej legislatívnej komisii budeme ako jednotlivci na konferencii pracovať, sme si v skupinách prešli aj jednotlivé petície. Materiály na konferenciu sme dostali v tabletoch, ktoré sa budú počas konferencie používať na hlásenie sa o slovo v diskusii v pléne a na hlasovanie. Sú vybavené taktiež aplikáciami, cez ktoré je možné komunikovať s ostatnými delegátmi bez toho, aby sme sa museli v obrovských priestoroch hľadať. Dostali sme aj školenie, ako tablety používať.

Stretnutie hodnotím veľmi pozitívne; bolo užitočné obzvlášť pre nás, ktorí ideme na GK

po prvýkrát. Dostali sme pomerne jasnú predstavu o tom, čo očakávať, čo robiť a ako sa na GK pripraviť. Spomínaných 1475 strán už nie je takých odstrašujúcich.

Čo prinesie tohtoročná Generálna konferencia a ktoré zmeny sa nás na Slovenku dotknú, uvidíme po konferencii; končí sa 20. má-

ja. Pozývam vás na modlitby za našu cirkev obzvlášť v tomto období, keď sa zídeme ako reprezentanti zo všetkých krajín sveta spojení v jednom úde Kristovho tela, ktoré si hovorí Evanjelická cirkev metodistická (angl. United Methodist Church).

Lenka Procházková

Túžim žiť...

Na pondelok 11. januára 2016 tak skoro nezabudnem. Otec sa sťažoval, že sa mu točí hlava. Veľmi som na to nereagovala, lebo jemu sa točiť nezvykla. Ale keď vstal od stola a skoro spadol, videla som, že to nie je žart. Pridružili sa ďalšie ťažkosti. Keďže sa mu stav nezlepšoval, ale naopak zhoršoval, musela som zavolať záchranku. Mama, zdravotníčka, akurát nebola doma. Keď prišli záchranári, namerali mu veľmi vysoký tlak – 220! Keď sa ho snažili naložiť na nosidlá, lúčil sa s nami (s mojím mladším bratom Miškom a so mnou) slovami: „Som pripravený odísť hore, Domov.“ To isté hovoril aj na druhý deň v nemocnici. Ja som mu povedala: „Vieš, tatuško, ale my prosíme Pána Ježiša, aby ti ešte pridal dni a roky života.“ A vtedy, tam v nemocnici, mu prišli

na myseľ dve slová z jednej piesne: Túžim žiť! – Samozrejme som dostala za úlohu zistiť, o ktorú pieseň ide.

V tom týždni prebiehal Aliančný modlitebný týždeň. Luboš, môj starší brat, zabezpečil otcovi telefonický prenos, aby mohol byť s nami v modlitebnom spojení a aby mohol počuť aj tú pieseň Túžim žiť, Pane, v Tvojej láske... Na druhý deň nadržanom dostala mama Slovo od Ducha Svätého zo Sk 3 o uzdravení chromého: „Muži Izraela, čo sa

tomu čudujete? Prečo hľadáte na nás, akoby sme vlastnou mocou alebo zbožnosťou urobili, že tento človek chodí? Boh Abraháma, Izáka a Jáka oslávil svojho Služobníka, Ježiša... Viera v Jeho meno ho úplne uzdravila pred očami vás všetkých.“ Aj tento verš nás posilňoval v ďalších dňoch, pretože otcovi sa stav nezlepšoval napriek tomu, že rôzne CT a rtg. vyšetrenia boli negatívne.

Dostával veľa SMS správ a odovzdali sme mu veľa pozdravov a povzbudení od bratov a sestier z rôznych cirkví, aj od mnohých z Vás. Jedným odkazom bola napríklad veta z jednej piesne: Hospodin prisľubý plní pravdivé... 31. 1. 2016 bol konečne v zhromaždení, kde s vďačnosťou hovoril, ako ho posilňovali – Božie slovo z Aliančného modlitebného týždňa i spomí-

naná pieseň, v ktorej sa okrem iného spieva aj to, že „keď s nádejou očakávam Pána, vznesiem sa ako orol a Boží Duch ma povedie“. Otcov stav sa zlepšil asi až po 2 mesiacoch. Sme vďační aj za lekárov, ktorí mu dali dobré lieky, a za to, že Pán Boh vypočul modlitby svojho ľudu a posilnil svojho služobníka, aby Ho mohol chváliť, sláviť a povzbudzovať Boží ľud; čo on aj rád robí. Nech je aj z tohto svedectva oslávený Pán Ježiš Kristus!

Milena Belková

TÚŽBA PO ZDRAVÍ

Patrí aj choroba k životu kresťana?

„Viera je zdravá!“ potvrdzujú lekári a psychológovia. Riadne pochopené a prežívané kresťanstvo uzdravuje telo i dušu. A predsa, kresťania nie sú obkolesení „magickým pancierom“. Aj oni ochorejú, aj oni prežívajú utrpenie a obmedzenia. Vzhľadom na to sa vynárajú otázky: Nechce azda Boh, aby sme boli zdraví? Nezahŕňa vykúpenie Ježišom Kristom aj naše telá už tu a dnes? A čo by sa stalo, keby Boh v našom živote pripustil utrpenie a chorobu práve ako „skryté požehnanie“?! Rozdielne pohľady medzi modernými zdravotníkmi a ich kritikmi neraz zapríčiňujú konflikty.

Pastor Ronald Dunn zaujal pozoruhodné stanovisko:

Prednádávanom som so svojou manželkou navštívil jedného známeho kresťana, ktorý nám dal na rozlúčku tieto rady: „Milujte Boha! Nenávidíte hriechy! A strážte si nákladniak!“ Chcel by som to. My kresťania sa často dopúšťame toho, že potom – keď milujeme Boha a nenávidíme hriechy – sa už nepotrebujeme starať o nákladniak. Preto je dobré pripomenúť si, že aj Božie deti sú ľudia, ktorí sa nachádzajú uprostred každodenností. (Na vysvetlenie: Autor pod „nákladniakom“ rozumie svoje telo.)

1. Naše telo je vydané napospas rozpadu a smrti.

Žiadne pole nie je bez trnia a hložia, žiadna žatva bez potu.

Westermann zdôrazňuje „nevyvrátiteľnú skutočnosť, že ľudská práca je vždy akosi spojená s námahou, s príťažou, ba až s potom a trním“. Žiadne pole nie je bez trnia a hložia, žiadna žatva bez potu.

„V pote tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, lebo z nej si vzatý.“ (1M 3,19)

Inými slovami: Strážte si nákladniak! Pavel označuje veriacich ako „hlinené nádoby“ (2Kor 4,7). A tieto nádoby dostali pri páde do hriechu rozbeh. Teológ Claus

Životné utrpenia nás sprevádzajú až do smrti. Naše telá nie sú také, ako ich kedysi stvoril Boh. Aj ako nové stvorenia v Kristovi sme ešte stále ľuďmi, ktorí krvácajú, keď sa porezali. Nová zmluva označuje naše vykúpenie ako niečo, čo zostáva uzavreté v jadre, predovšetkým v našom vnútornom človeku: „Lebo kým sme v tomto stánku, vzdycháme pod ťarchou, veď sa nechceme zobliecť, ale priodiť sa, aby život pohltil to, čo je smrteľné.“ (2Kor 5,4) „Stvorenstvo totiž nebolo podrobené pominuteľnosti dobrovoľne, ale skrze Toho, ktorý ho podrobil, a to v nádeji, že aj samo stvorenstvo bude oslobodené z otroctva skazy do slobody a slávy Božích detí... aj my sami očakávame synovstvo, vykúpenie svojho tela.“ (R 8,20-21.23)

Telo kresťana sa neodlišuje od nekresťanovho. Nie je imúnny voči chorobám; nemá žiadne „ochranné kúzllo“. Boh nás neušetří od skúšok, ale dá nám silu, ktorá nám pomôže zmeniť utrpenie na víťazstvo a na Jeho oslávenie. A nielen to. – My máme prísľub Božej utešujúcej prítomnosti.

2. Naše telo čaká na svoje vykúpenie

Apoštol Ján vo svojom Zjavení v súvislosti s budúcnosťou hovorí, že smrti, smútku, náreku a bolesti „už viac nebude“ (Zj 21,4: „... a smrt' už viac nebude, ani smútok, ani plač, ani bolesť už viac nebude, lebo prvotné sa pomínulo.“). „Bolesť“ v gréčtine je na tomto mieste hromadným pojmom pre únavu, biedu, protivenstvo a utrpenie každého druhu. Spojenie „prvotné (veci)“ je zhrnutím práve vysloveného a znamená následky hriechu. Ján objasňuje: Nepominú sa iba „staré nebo“ a „stará zem“, ale aj všetko zlé, čo k nim patrí. Inými slovami – veci, ktorých by sme sa tak radi už tu a teraz zbavili,

Boh nás neušetří od skúšok, ale dá nám silu, ktorá nám pomôže zmeniť utrpenie na víťazstvo a na Jeho oslávenie.

nám budú v tento deň odňaté. De Witt Talmadge píše: „Mám však dobrú zvesť pre každú nemocnicu, pre každú izbu, pre každého dlhodoobo chorého, pre každé zlomené srdce: Bolesti viacej nebude. Na dverách tohto požehnaného obydlia nevisí žiaden smútočný závoj. Noha, ktorá sem vkročí, bude svižná. Prvý bozk tohto letného vánku vyhladí vrásky zo starých tvárí, prvý pohľad od trónu odstráni tmú slepých.“ Pre mňa je najdrahocenejším práve toto biblické zasľúbenie: „Boh im zotrie z očí každú slzu a smrti už viac nebude, ani smútku, ani náreku, ani bolesti už viac nebude, lebo prvotné sa pomínulo.“ (Zj 21,4) Áno, jedného dňa Boh sám zotrie každú slzu z očí. V ten deň nebudú viac žiadne vlhké oči. Ešte však nie sme tak ďaleko. Ešte sa „prvotné nepomínulo“.

3. Naše telo patrí Bohu

Kresťanom v Korinte, ktorí sa domnievali, že si so svojimi telami môžu robiť, čo sa im zachce, Pavel píše: „No telo nie je pre smilstvo – je pre Pána a Pán pre telo.“ (1Kor 6,13) Človečenský kresťan je kresťan, ktorý medzi iným verí, že má právo na svoje vlastné telo. Uzdravujúcim prostriedkom na takéto zmýšľanie je poznanie, že naše telo patrí Bohu: „A či neviete, že nepatrite sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? Boli ste drahého vykúpení!“ (1Kor 6,19-20a) A Pavel končí logickým uzáverom: „Oslavujte teda Boha svojím telom.“ (v. 20b)

Záverečné slová v týchto a v podobných veršoch sú „osláviť Boha“. Pretože sa naše telo vykúpením stalo majetkom Ježiša Krista, máme ho používať na oslávenie Jeho samotného. Keď

Pre apoštola bolo však vedľajšie, či žije alebo umrie. Dôležité bolo jediné – aby oslávil Krista svojím telom.

sa zbíjali tmavé mraky utrpenia nad Pavlovou hlavou, jeho nádejou bolo, že aj v tejto situácii „Kristus bude oslávený na mojom tele, či už životom alebo smrťou.“ (Flp 1,20) Pre kresťanov 21. storočia sa všetko krúti okolo fyzického života. Uspokojujeme sa tým,

ako keby život po smrti nebol. Zomrieť? Všetko, len to nie! Pre apoštola bolo však vedľajšie, či žije alebo umrie. Dôležité bolo jediné – aby oslávil Krista svojím telom. Naše telo je Božím zväčšovacím sklom, pomocou ktorého sa Ježiš stáva pre svet viditeľným. Je teleskopom približujúcim Ježiša ako vzdialenú hviezdu. Telo kresťana je dielom, ktorým Boh predvádza veľkosť a blízkosť Krista. Niekedy to najlepšie dokáže cez chorobu, niekedy skrze uzdravenie. Choroba a uzdravenie – to však nie je to hlavné. Oslávený Kristus je všetko. V Božích očiach je to cennejšie než zdravie a uzdravenie.

Boží spôsob počínania je taký, že niekedy práve chorobu a utrpenie používa na svoje oslávenie a na svoje ciele. Predstavme si, o koľko by boli ochudobnené cirkvi bez piesní, príbehov, kázaní a svedectiev, ktoré vytryskli z bolesti a choroby ľudí veľkých mien, ako sú: Richard Baxter, George Matheson, Amy Carmichael, Fanny F. Crosby, Joni Eareckson-Tada...!

Dobre robíme, ak nezabúdame, že Boh nedáva svoje zasľúbenia pre naše telo nikdy na úkor svojej moci. Biblia hovorí, že Boh vie o každom vrabčekovi padajúcom na zem

Čo je dôležitejšie – náš telesný blahobyť alebo oslava Boha?!

– aké nádherné zasľúbenie! – Ale vrabčeky padajú... Žalm 23,4 nás ubezpečuje: „Nebudem sa báť zlého, hoc' by som išiel temným údolím.“ Neznamená to však, že nič zlého nezažijem. Údolím kráčať musíme. Boh často odníme chorobu vtedy, keď bol dosiahnutý účel bolesti – väčšia viera alebo väčšia pokora, či väčšia vernosť v službe iným. Kazateľ Spurgeon raz povedal: „Môžem potvrdiť, že najväčším darom, ktorý nám Boh môže dať, je zdravie, no nezriedka je Božia svätá choroba väčším úžitkom ako zdravie.“ Napokon sa prirodzene vynára známa otázka: Čo je dôležitejšie – náš telesný blahobyť alebo oslava Boha?! Naša odpoveď ukáže, aké hlboké je naše poznanie Boha.

Príprava M. Z.

Veľkonočný výlet

28. marca 2016 sme boli ôsmi so Števom Rendošom na mládežníckej túre. Išli sme od Dargova na vrch Lazy, do nadmorskej výšky tipujem asi 850 m n. m. Čakali sme nejaký pekný výhľad, no keď sme sa dostali do určeného cieľa, nevideli sme ho; zato sme však mali pekný výhľad na svoje topánky ☺ (špinavé od blata). Ja s Romanom sme zahráli tri piesne, Samo čítal Božie slovo, Števo náš výlet ukončil modlitbou. Bolo super, že sme mohli byť na Veľkonočný pondelok takto spolu.

Andrej Dubrov

Festival Lumen

Uskutoční sa **3. a 4. júna 2016** v historickom centre mesta Trnava. Na hlavnom pódiu vystúpi napr. kapela **Good Weather Forecast**, ktorá hrá rock, pop a má jeden zámer: ohlasovať mladým ľuďom Ježiša Krista. Ďalej **Daniel Levi** s kapelou z USA; improvizačné divadlo **3T**, ktoré spája kultúru aj zábavu zároveň; kapela **Warum Lila** z Nemecka, ktorá hrá indie-rock-pop s textami na zamyslenie. Na festivale bude mať prednášku napr. aj Marián Kuffa, kňaz zo Žakoviec. **Viac informácií nájdete na www.fln.sk**

Jarná víkendovka

Hlavným účelom akcie zvanej „Víkendovka“, ktorá sa konala v dňoch 1. – 3. apríla 2016 v obci Staré Hory, bolo vytvoriť užší kontakt medzi mladými ľuďmi z jednotlivých zborov a taktiež pracovať na budovaní vzťahu s Pánom. V úvode chcem povedať, že program bol konštruovaný na báze voľnosti a voľbe aktivít bola ponechaná istá autonómia. Som rád, že hoci sme medzi sebou nemali bratov, ktorí sa aktívne podieľajú na vedení spoločnej mládeže (bratia I'T, PK); neabsentoval ani duchovný program, ako modlitby, chvály či vzájomné rozhovory pod vedením brata Pabla i Števa Rendoša. Všetci, čo mali ambíciu prezrieť si krásy prírody Veľkej Fatry, boli ňou nadšení. Avšak spokojní sme odchádzali aj my ostatní, čo sme si zvolili komfortnejší program v podobe jemných prechádzok.

Záverom tejto krátkej správy by som sa chcel poďakovať ľuďom, ktorí sa o túto úspešnú akciu postarali. Verím, že sa vzťahy medzi nami budú prehĺbovať a v budúcnosti sa stretneme aspoň v takomto počte.

Maroš Vince

Prvé mená zahraničných kapiel na CampFeste 2016 zverejnené!

CampFest je predovšetkým hudobný festival, preto k nemu neodmysliteľne patria aj hudobníci a kapely rôznych žánrov a talentov. Organizátori zverejnili hneď dve mená zahraničných účinkujúcich, ktorých uvidíte 4. – 7. augusta 2016 na Ranči Kráľova Lehota.

Už po druhýkrát prisľúbili účasť **Christafari** (USA), ktorí po celom svete predali viac ako pol milióna albumov, čím sa zaradili medzi top Gospel Reggae umelcov všetkých čias. Napriek tomu, že ich srdcovou záležitosťou je snečné reggae, nehlásia sa k rastafariánom, ale priamo v názve kapely naznačujú, kto je ich Spasiteľom – Ježiš Kristus. Po viac než dvoch desaťročiach zažívajú svoje najlepšie obdobie – v roku 2013 so svojím albumom “Reggae Worship: A Roots Revival” dosiahli hit #1 v Billboard Reggae Albums chart. Tento album je ich prvým chválospevovým albumom, v ktorom prepracovali tradičné, ale aj moderné chválospevové piesne do svojej vlastnej originálnej podoby. Vo svojej tvorbe využívajú unikátnu kombináciu tradičných rytmov a moderného dancehall reggae, aby stratenej generácii ohlasovali nekompromisnú správu o nádeji a spase.

Rivers & Robots (UK) je worship projekt z Manchesteru, ktorý hrá čoraz viac obľúbený indie štýl. Pôvodne začínali ako sólo projekt v roku 2010, no do roku 2012 sa rozšírili na

serióznu kapelu. Ako samotní členovia hovoria: „Milujeme Ježiša a radi Ho chválime skrze piesne, hudbu, kreativitu a umenie. Naším cieľom je tvoriť piesne, ktoré vyjadrujú a ohlasujú, kým je Boh.“ Tieto piesne sa najčastejšie preformujú do indie, folku a elektronických piesní. Rivers & Robots tvoria: Jonathan Ogden, David Hailes, Nathan Stirling a Kelani Koyejo. Ak sa práve nevenujú hudbe, milujú šálku anglického čaju a koláče. Rivers & Robots vystúpia s novými piesňami z ich posledného albumu, ktorý vychádza už tento rok!

Na príprave celého festivalu sa podieľa aj približne 150 dobrovoľníkov. Niekoľko miest ešte stále zostáva voľných, takže ak by ste chceli aj doslovne pridať ruku k dielu, informácie aj prihlasovací formulár nájdete na webe campfest.sk v sekcii Dobrovoľníci.

Momentálne prebieha 2. predplatné do konca apríla 2016, kde si môžete vstupenky zakúpiť lacnejšie ako priamo na mieste, a to len za 20 €. Takže ak máte čas a chuť, a vo svojom kalendári voľný termín od 4. do 7. augusta, určite si rezervujte svoje miesto na CampFeste 2016!

Text: Michaela Paštrnáková
Oficiálny web: www.campfest.sk

Svedkovia doby zanechávajú stopy

K 95. narodeninám biskupa Dr. Franza W. Schäfera

Tri generácie: biskup Schäfer (v strede), biskup Streiff (vľavo), biskup Bolleter (vpravo).

Dňa 10. marca 2016 oslávil emeritný biskup Franz Schäfer svoje 95. narodeniny. 23 rokov – od r. 1966 – do r. 1989 – slúžil ako aktívny biskup Evanjelickej cirkvi metodistickej pre strednú a južnú Európu a teraz žije vo vysokom veku v Zürichu-Wollishofene.

V dnešnej dobe je malý záujem vyrovnat' sa s históriou. Nie je tomu inak ani v Evanjelickej cirkvi metodistickej. Avšak, ak to nechceme premeškať, musíme ísť po stope poŹehnania, akú zanechali jednotliví svedkovia doby; aby sa na ňu nezabudlo.

Existuje mnoho spomienok, ktoré opätovne oŹivajú pri písaní tohto stručného hodnotenia. Ako mladý pastor som sa v rozhovore s biskupom Dr. Franzom Schäferom naučil pýtať sa na prelome čias nielen na nové „agendy sveta“, ale do stredu služby cirkvi postaviť ako prvú a poslednú „agendu Boha“. Agenda Boha nás vedie ku skutočným potrebám ľudí v cirkvi a v spoločnosti.

Biskup Schäfer kedysi charakterizoval čas, keď bol aktívnym biskupom, takto: „V období od roku 1966 do jari r. 1989, v ktorom som ako biskup Evanjelickej cirkvi metodistickej zodpovedne sprevádzal zbory a konferencie v dvoch západoeurópskych a šiestich východoeurópskych krajinách, boli východná a západná Európa ideologicky zreteľne oddelené. Ale nielen to, moja služba pripadla tiež do obdobia najťažšieho konfliktu rozdeleného kontinentu. Bol to čas studenej vojny, denne rastúcej jadrovej hrozby, ideologického kalenia, ktorý spôsobil nedôveru medzi Východom a Západom. My na

Západe sme vedeli, kde sedí „diabol“, a ako sa pred ním musíme brániť. Východní diktátori to ale tiež dobre vedeli – pravdaže s obrátenými rolami! Bolo v tom čase možné prevziať na Západe a Východe spoluzodpovednosť za cirkevné aktivity, bez ideologických kompromisov a spochybnenia vlastnej dôveryhodnosti?!

Profesor Jan Milíč Lochman (z Prahy) neskôr napísal, že moja oblasť (pôsobnosti) je ekumenická jedinečnosť. Vyžaduje službu cirkvám a zborom na Západe a Východe – zastávanie tohto úradu vykonáva človek dochádzajúci cez hranice medzi dvoma úplne odlišnými spoločenskými a ideologickými systémami. Je to chŹlostivá vec. Veľmi rýchlo môže byť ovplyvnený napr. západnou skúsenosťou a zvyklosťou, ponímať situáciu cirkvi na Východe buď patrioticky, iste priaznivo, no sotva solidárne; alebo dokonca podľahnúť protikladu a osud ľudí na Východe falošne idealizovať, napísal Lochman.“

Biskup Schäfer bol tak jedným z tých, ktorí prechádzali hranicami. On sám to videl takto: „Snažil som sa oslobodiť od strachu zo štruktúr, systémov a ideológií. To sú nádoby, ako také síce dôležité, ale len dovtedy, kým slúžia ľuďom, aby si plnili svoje povinnosti. V cirkvi

je to rovnako ako v štáte a v spoločnosti. Bolo často Ťažké, za stvrdnutými ochrannými múrmi ideológií postretnúť človeka. Ale tam, kde sa to podarilo, každé stretnutie bolo zážitkom.“

Zjednotenie Metodistickej cirkvi a Evanjelickeho spoločenstva do Evanjelickej cirkvi metodistickej vyžadovalo vo Švajčiarsku a vo Francúzsku na začiatku funkčného obdobia biskupa Schäfera jeho plné nasadenie, veľa porozumenia a dôvery k cirkevným orgánom, zodpovedným za zjednocovanie. Bolo to rušné obdobie, vyžadujúce nielen myslenie, ale i emócie cirkevných spolupracovníkov, aby pre nich v onej dobe nebolo, alebo ešte nebolo na prvom mieste mnoho otázok týkajúcich sa oblasti.

Franz Schäfer vždy vyhľadával ľudí a sám bol ochotný, čestný, priateľský a pri stretnutí s každým človekom plný rešpektu a uznania; či už v zbore, v iných cirkvách, vo svete, v politike. To časom prinieslo plody. V roku 1985 mu Komenského fakulta Pražskej univerzity udelila titul čestného doktora teológie. Toto ocenenie je uznaním za dlhoročnú službu pri budovaní cirkvi na Východe i na Západe a za ekumenickú spoluprácu cirkvi vo východnej Európe.

Prínos biskupa Schäfera v oblasti celosvetovej cirkevnej rodiny metodistov (Sveto-

vá metodistická rada) a v Ekumenickom hnutí bol dosiaľ sotva opísaný. Svojho času bol jedným z predsedov Svetovej metodistickej rady. V GBGM (Generálnej rade svetovej služby) spolupracoval na otázkach nového ponímania misie. V Európe bola v tom čase z iniciatívy F. Schäfera na koordináciu misie založená ECOM (Európska komisia pre misiu). Tejto komisii predsedal počas obdobia 20 rokov.

Chceme vyzdvihnúť vďačnosť pri pomyslení na dlhý život a službu brata biskupa Franza Schäfera. Prajeme mu i naďalej skúsenosť Božej milostivej prítomnosti. A posielame svoje pozdravy jubilantovi.

Heinrich Bolleter
z nemčiny prel. Mariana Kušiaková

Poznámka: Na zasadnutí exekutívy Centrálnnej konferencie pre strednú a južnú Európu v marci r. 2006 sa profesora Helmuta Nausnera doŹadovali, aby pri príležitosti 85. narodenín biskupa Dr. Franza Schäfera napísal knižku. Kniha mala názov: „Svedok nekonvenčnej ľudskosti – biskup Franz W. Schäfer“.

(Výšla v r. 2006 vo vlastnom náklade Centrálnnej konferencie pre strednú a južnú Európu.)

Dr. Roland Werner: Uzdravuje Boh vždy?

Uzdravuje Boh vždy? Mnohí ľudia to tvrdia. Alebo aspoň hovoria, že Boh chce vždy uzdraviť, ale my Mu v tom akýmsi spôsobom bránime. Iní tvrdia, že čas uzdravovania a nadprirodzeného Božieho pôsobenia je už v podstate od dokončenia Novej zmluvy za nami.

Čo teda platiť?

Biblia učí jednoznačne:

1. Boh nemá záľubu v chorobe, v bolesti ani v smrti.

To všetko prišlo na svet až pádom do hriechu (1M 1-3).

V novej Božej krajine už viac nebude chorôb (Zj 21-22).

2. Predsa však Boh dopúšťa chorobu a bolesť.

Aj kresťania musia zomrieť. Nie všetky cho-

roby sa dajú vyliečiť. Pavel povzbudzuje Timotea, aby pre svoj slabý žalúdok pil víno. Tri razy Pavel prosí, aby bol oslobodený z istého utrpenia. Boh ho však nevypočul (2Kor 12).

3. Kresťania môžu a majú prosieť o uzdravenie a očakávať Boží zázrak.

Boh často odpovedá uzdravením: čiastočným alebo úplným. Niekedy sa stav zlepšuje len veľmi pomaly, avšak chorý vždy dostane novú silu a Boží pokoj, aby chorobu uniesol (Jk 5,16).

4. Boh neuzdravuje vždy, ale častejšie, ako si myslíme.

Preto máme prosieť o uzdravenie s plnou dôverou. Boh chce konať a pomáhať v každom prípade.

M. Z.

1. Môžete sa predstaviť?

Volám sa Štefánia Sklenarová, mám 45 rokov a som 25 rokov vydatá za môjho drahého Jaroslava. Boh nám požehnal dvoch vydarených synov: Martina (23) a Mateja (16).

2. Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny? (súrodenci...)

Pochádzam z malej dedinky Krásno. Leží neďaleko mesta Partizánske, kde som sa narodila. Moji rodičia Ján a Anna sú skvelými rodičmi. Vďaka Bohu ich mám ešte oboch, z toho sa veľmi teším. Mám dvoch bratov: Jána a Mariána. Ja som zo súrodencov najmladšia.

3. Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Učili ma, aby som bola slušná a vážila si iných ľudí. Pochádzam z katolíckej rodiny. Rodičia ma viedli k viere v Boha a aj napriek tomu, že som sa narodila v minulom režime, chodievala som pravidelne do kostola. Ako dieťa som tam chodila s veľkou radosťou. Keď som trochu vyrástla, bola to pre mňa povinnosť. No musím spomenúť aj moju babku, ktorá bývala s nami. S ňou som sa každý večer modlila, práve ona mi veľa hovorila o Bohu.

4. Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Tých záujmov bolo viac. Chcela som byť učiteľkou, hrávala som sa aj na farárku. Neskôr som chcela byť módnou návrhárkou, no na strednú školu ma nevzali. Nakoniec som išla na odevné učilište, ktoré som veľmi úspešne zvládla.

5. Vyviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Keď som mala 16 rokov, dohodli sme sa, že si prinesieme do školy ďalekohľady. Naša škola bola oproti kasárnám. Chceli sme pokukovať po chlapcoch a nakoniec z toho bolo zle, pretože v kasárňach mali kontrolu a my sme upadli do podozrenia, že sme robili špionáž. Keď si na to spomeniem, no hrôza. A potom tá kázeň čo bola zato doma...! Priletela aj nejaká „výchovná“, ako hovorí môj otec – poza ucho –.

6. Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?

Od roku 2009 som bola v zbore pomocnou kazateľkou a od 5. júla 2015, po ukončení Modulu A a B, som bola uvedená do služby ako lokálna kazateľka. Teda nie dlho.

7. Ako ste prežili svoje povolanie do služby?

Neviem, čím to bolo, ale už ako malú ma veľmi bavilo hrať sa na farárku. Bolo to v detstve a neskôr som hľadala – už spolu s manželom – živé spoločenstvo viery. Naše kroky viedli práve do metodistického zboru. Pamätám si, ako som vpravila našej kazateľke Elene Šuljanovej, že táto služba by ma naplňovala radosťou. V našom zbore som v tom čase viedla besiedku a neskôr občas aj modlitebné hodiny. Môj sen z detstva sa pretavil do reálnej služby Pánovi Ježišovi.

8. Čo je na tomto povolaní ťažké?

Vedieť sa vžiť do života ľudí, ktorých v tejto službe stretávam. Niekedy je ťažké pochopiť, čo človek vlastne odo mňa očakáva, hlavne ľudia, ktorí sa len objavajú a zasa stratia. No aj to je obohacujúce. Stretávať sa s ľuďmi a venovať im čas ma mnohému učí. Prijímať ľudí takých, akí sú, mať ich rada, necítiť voči nim predsud-

ky; to všetko prináša pokoru. Učím sa dívať Božími očami – je to škola na celý život.

9. Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

S Bohom prežívam výnimočné chvíle každý deň, veď už len to, že ráno otvorím oči, je výnimočné. Výnimočné je aj vedieť, že On je mojím milujúcim Otcem, ktorého náruč je vždy otvorená; a že má čas, kedykoľvek k Nemu volám. Výnimočná je Jeho milosť, bez nej by bol môj život viac-menej prázdny; bol by len – ako hovorí Kazateľ – „honbou za vetrom“.

10. Spomeniete si na nejakú vtipnú príhodu z vašej kazateľskej praxe?

Neviem, či by bolo niečo výnimočne vtipné.

11. Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste radi zmene- nili?

Mám tu môj duchovný domov. Páči sa mi, že sme cirkvou, ktorá dbá na Božie slovo –

Bibliu. Majú tu možnosť slúžiť a zapájať sa do vedenia bohoslužieb aj laici. Je dobré, že sa ako jej údy vzájomne za seba modlíme. A meniť?! Stále je čo zdokonaľovať, hlavne sa stále máme učiť veľkej Božej láske a všímať si ľuď, ktorí sú okolo nás.

12. Máte obľúbenú knihu alebo kazateľa, ktorý vás vie povzbudiť v službe?

Mojou obľúbenou knihou je Biblia. No mám rada autora Johna Ortberga, hlavne jeho knihu Kto je ten muž. Opisuje v nej, ako Ježiš ovplyvnil celé naše dejiny; nielen ľudí veriacich, ale aj neveriacich. Mám rada knihy, čo sa venujú histórii, no aj iné knihy.

13. Na aký biblický text rada kázate?

Nemám taký „kázňový top text“. Každý text si vyžaduje prípravu, zamyslenie, treba sa s danou témou popasovať. Snažiť sa textu porozumieť. Nahliadnuť aj do výkladov, ktoré máme k dispozícii. A potom – postaviť sa v nedeľu za kazateľnicu je výzva, aby som kázala Božie slovo, nie seba; ale je to výzva aj pre poslucháča, ako toto slovo prijme.

14. Vaša obľúbená biblická postava?

Pán Ježiš a ešte apoštol Peter.

15. Ako trávite voľný čas?

Čítam, teraz som sa dala trochu do vyšívania. S manželom chodievame na prechádzky a k rodičom na návštevy.

16. Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

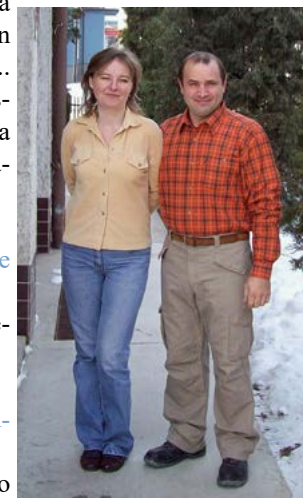
Nie som veľká cestovateľka. Keď som bola malá, často som chodievala do Prahy k mojim tetám. Páčilo sa mi aj v Berlíne, bola som tam ako dieťa a nechápala som, načo tam ten veľký múr stojí... Teraz často cestujeme do Srbska k manželovej mame.

17. Kam by ste chceli cestovať?

Možno raz do Jeruzalema.

18. Obľúbené jedlo?

Halušky každého druhu.

19. Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Mám radosť, ak dobre vychádzame v zbore a vieme si navzájom pomáhať. Teším sa, že na Veľký piatok do našej modlitebne prišli aj ľudia z iných cirkví a mohli sme sa spoločne modliť. A ešte keď som videla fotografie z bohoslužieb v Seredi a v spevokole bol už aj ujo Miško Tagaj, to ma potešilo.

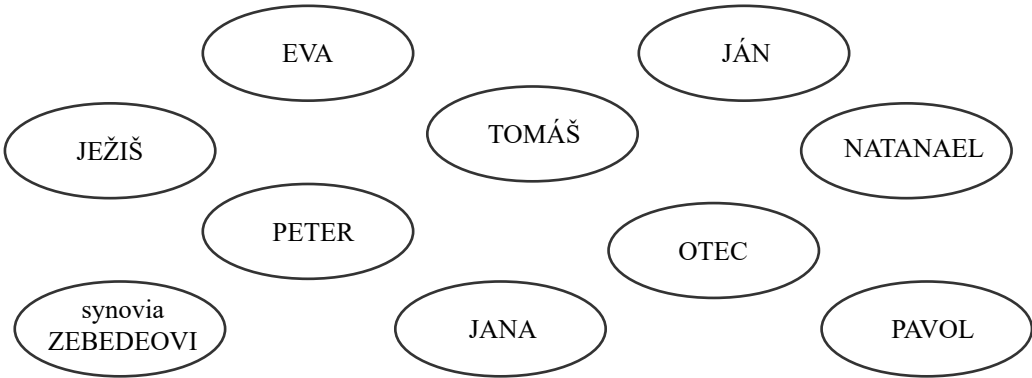
20. Čo by ste radi odkázali našim čitateľom?

Aby sme verili v meno Božieho Syna Ježiša Krista a milovali sa navzájom, ako nám prikázal (1J 3,23).

Čítal si už Evanjelium podľa Jána? Jedna z kapitol opisuje čas, keď sa náš Pán zjavil učeníkom po svojom zmŕtvychvstaní. V 21. kapitole je príbeh, ktorý ti pomôže vylúštiť nasledujúce hádanky. Dozvieš sa, že Pán Ježiš s učeníkmi mali pahrebu. Nepochutnávali si však na špekáčikoch. Zistíš tiež, akú dôležitú otázku dal Ježiš učeníkovi Petrovi, a to hneď niekoľkokrát. Prajem ti príjemné čítanie a výborné vylúštenie.

H. Koceková

Mená osôb z dnešného príbehu vyfarbi červenou farbou.

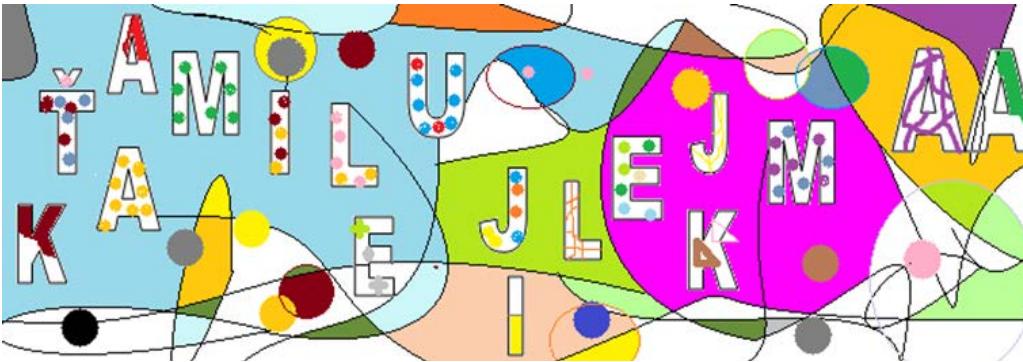

Skús vyhľadať zvieratká, ktoré sa ukrývajú vo vetách. Jedno z nich patrilo do príbehu. Vieš už ktoré?

Mäso var do mäkka.
Susedov cap je chytrý.

Nevidela som číry bazén.
Vonku našiel stratenú loptu.

Nájdi písmená, ktoré sú bodkované a dopiš odpoveď Petra na otázku, čo mu dal Pán Ježiš. TY VIEŠ, ŽE _____.

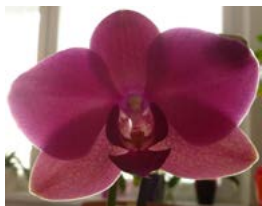
Autor: RINGO	automobil (hovor.)	1	značka kvalitnej múky	Pomôcky: Čave, alit Aalen kaka	kolok (čes.)	opalok (zried.)	súlady	49 rímsky	2	stupeň kambria
sťa				prudká bolesť v brušnej dutine						
United Towns Organization				ohorok mohol						
ukazovacie zámeno			surov. na výr. piva ruský režisér					tu máš ohrada		
ostal sám							strata moci sídlo v Indonézii			
Pomôcky: rats, jola rokoko Alov, bolas	čes. muž. meno odober					ako (nem.) čes. závod na zápalky				mesto v Nemecku
sklon dvoch stýkajúcich sa čiar				šlapaj novo-zélandský papagáj						
Bovinus (skr.)				skelet indiánska zbraň						
Emisná banka			niečo zvin. do valcov druh revovera				meno Pacina čistiaci prostriedok			
sloh 18. storočia							starorímsky pozdrav obec na Liptove			
Pomôcky: akad, Eials, ave Atsy, stat	výletná loď s veslami podnikov. riaditeľstvo					bolestný vzdych so (čes.)				
nástroj na pílenie				opak záporu						rozsiahla málo zavlažovaná rovina
potkany (angl.)				vajce (nem.)			laser system kopanica			
V každom národe je Bohu milý ten, (tajnička).						súčasť cementu				
						macedónske pohorie				
						starogrécky bájkar				

Križovku z minulého čísla poslala Toni Kopas a Jana Horská. Blahoželáme k sladkej výhre!

Pracovné stretnutie staršovstiev ECM sa konalo 8. – 9. 4. 2016 v Demänovej, kde sa stretlo 35 ľudí. Zastúpené boli všetky zbory. Prednášky na témy, ako Biblický pohľad na vedenie zboru, Ako má vyzeráť stretnutie staršovstva, Úloha vedúceho aj členov staršovstva atď. a tiež podnety, ktoré prišli zo zborov, viedli k úprimnej diskusii. Stretnutie bolo radostné a obohacujúce pre túto zodpovednú službu.

Blahoželáme v apríli bratovi Jirkovi Bassanovi, kazateľovi z Jenkoviec: Milý náš brat Jirko, prajeme Vám k Vaším 65. narodeninám veľa zdravia a Božieho požehnania. Nech Vám Pánova láska a milosť prinášajú silu a radosť v ďalšej službe pri zvestovaní Jeho spasiteľného diela!

“Keď sa pozrieme na Turíce v ich pravej podstate, ide o moc a o život. To prišlo do cirkvi, keď Duch Svätý zostúpil na prvú cirkev počas Turíc.”
David Wilkerson

OHNISKO

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468 ,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko

v elektronickej podobe.
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ